

29 maart 2019 Oostvaardersplassen, 55 soorten
Gids: Rien

Bij de start bij bezoekerscentrum de Trekvogel zien we om zeven uur 's ochtends al dat het een schitterende dag gaat worden. De zon brandt al door de lage mist heen, dus je leest impliciet ook dat het windstil is, en verder: strak blauw. We kunnen. Onze jongste klant ooit (ze is anderhalf) moet even wennen aan de andere auto maar met paps, mams en opa in de buurt komt het snel goed. Op de Oostvaardersdijk genieten we meteen van het zonnetje en speuren we naar aalscholver- en lepelaarkolonie. Alleen de aalscholvers in broedkleed laten zich perfect zien als ze heen-en-weren over de dijk. Naast de aalscholverkolonie zit een slechtvalk op een paal maar die is nog niet erg wakker. Verderop op het Markermeer treffen we een mannetje non. Dat blijft contradictio in terminis. Bij het Julianapad stuiten we op een vijftiental bloednerveuze witte kwikken en zien al snel wat de reden is: ze zijn een sperwervrouw aan het wegpesten, maar het zenuw-escorte boeit haar helemaal niet. Ze vliegt rustig naar een ander plekje langs de dijk.

Op weg naar de hut hebben de tjiftjafs het druk. Zo net aangekomen in het land moet je vrouwtjes lokken, andere mannetjes imponeren en zorgen dat ze niet je gebied inpikken. Kortom, er is veel actie in het riet. Een blauwborst laat zich horen en even later ook zien, daar worden we wel vrolijk van. Ook twee goudhaantjes vlakbij verbeteren de toch al opperbste voorjaarsstemming.

Op weg naar de Poelruiter-hut scheert out of the blue een adulte zeearend laag over ons heen. 't Is kort, maar lang genoeg om hem goed te kunnen zien. We zien hem ook niet meer terug. Wel horen we onze eerste fitissen van dit jaar in de struiken en treffen we dodaars. Verder weinig spannends hier.

Op de grote Praambult zien we Oostvaardersplassen anno 2019: niet één edelhert te zien hier, wel wat Galloways en in de verte een paar Konicks, maar de populatie grote grazers is overduidelijk gedecimeerd, afgelopen winter. Dus in plaats van grazers zien we duizenden brandganzen. Die hebben nu het rijk spreekwoordelijk alleen maar moeten wel als de donder naar Spitsbergen. Hup, gaat heen en vermenigvuldigt u!

Bij bezoekerscentrum de Oostvaarders zien we watersnipjes op de eilandjes, scholeksters, witte kwikken, kluten en alle soorten broedende eenden en kievit, kortom, business as usual. De Oostvaardersplassen zoals het hoort: een vogelparadijsje.

Wij zagen of hoorden vandaag:

bergeend, blauwborst, blauwe reiger, brandgans, bruine kiekendief, buizerd, Cetti's zanger, dodaars, ekster, fitis, fuut, goudhaantje, grauwe gans, grote zilverreiger, houtduif, huismus, kauw, kleine mantelmeeuw, kluut, knobbelzwaan, kokmeeuw, koolmees, krakeend, kuifeend, lepelaar, meerkoet, nijlgans, nonnetje, pimpelmees, putter, rietgors, ringmus, roodborst, scholekster, slechtvalk, snor, sperwer, spreeuw, stormmeeuw, tafeleend, tjiftjaf, torenvalk, vink, waterhoen, watersnip, wilde eend, winterkoning, witte kwikstaart, zeearend, zilvermeeuw, 16 edelherten, Galloways, Konicks, een citroenvlinder en een vos.